

БЪЛЪЖКИ ПО ЮЖНО-СЛАВЯНСКАТА ФИЛОЛОГИЯ И ИСТОРИЯ.

(Към: въпроса за пограничната линия между българския
и сръбско-хърватския език и народи).

Посвещава се с-ну
Георгиу Занкову.

Кр. П. Мисирковъ.

Прѣдговора на бѣлѣжка.

Читателитѣ на тая статия ще бъдатъ, вѣроятно, из-
печадани отъ трагичното противорѣчие, което ще срещ-
натъ въ нея въ сравнение съ онака, което ги пречека
или могатъ да прочетатъ въ брошурата ми „За македон-
ските работи“. За отгаването на това противорѣчие дос-
татъчно е да се припомнимъ, че азъ тамъ изстъпихъ като
импровизиранъ политикъ. Тая „политика“ трѣбваше неа-
трализирането на македонските интереси за балканските
държави и доказването етническата и историческа маки-

пидуалностъ на македонцитѣ. Но тъй като и въ тая „по-
литика“ можеха да съгледатъ „маниеръ“ на българско-
то правителство, то по адресъ на послѣдното бѣха пус-
нати не малко излишни рѣзки. Тѣзи излишни „дока-
зателства“, че мислитъ ми не сѣмъ никакъвъ маниеръ на
българското правителство, ами на единъ импровизиранъ
„политикъ“ по македонския въпросъ, както и всичкото
съдържане на брошурата до толкова далечъ стоеха отъ
безпристрастната наука, што азъ счетохъ за крайно
неудобно да се срѣгна, прѣзъ двумѣсечното живѣне
въ София, съ какъвто и да е отъ софийскитѣ фило-
лози и историци. Съ това, разбира се, азъ нанесохъ
силенъ ударъ на научнитѣ си интереси и занятия. Азъ
се върнахъ въ Русия, и, прѣдоставенъ на собственитѣ
си сили, безъ всяка морална поддръжка, трѣбваше съ
неимоверни усилия да се валова отново за онака, което
напустнахъ съ отпътуването си отъ Петербургъ за Битоля.

Резултатътъ на тѣми мои усилия прѣдставлява прѣд-
лаганата статия.

Бележки по южно-славянската филология и история (Към въпроса за пограничната линия между българския и сърбо-хърватския езици и народи)

Посвещава се г-ну Гаврилу Занетову

Кр. П. Мисирков

Предговорна бележка

Читателите на тая статия ще бъдат Вероятно изненадани от грамадното противоречие, което ще срещнат в нея в сравнение с онова, което те прочетоха или могат да прочетат в брошурата ми "За македонските работи". За отгатване на това противоречие достатъчно е да се припомни, че аз там изтъпих като импровизиран политик. Тая "политика" трябваше да неутрализира интересите на македонските държави и да докаже етническата и историческата индивидуалност на македонците. Но тъй като в тая "политика" можеха да съглеждат "маниер" на българското правителство, то по адрес на последното бяха пуснати не малко излишни резкости. Тези излишни "доказателства", че мислите ми не са никакъв маниер на българското правителство, ами на един импровизиран "политик" по македонския въпрос, както и всичкото съдържание на брошурата до толкова далеч стоеха от безпристрастната наука, щото аз счетох за крайно неудобно да се срещна през двумесечното живеење в София с какъвто и да е от софийските филолози и историци. С това разбира се аз нанесох силен удар на научните си интереси и занятия. Аз се върнах в Русия и, предоставен на собствените си сили, без всяка морална поддръжка, трябваше с неимоверни усилия да се заловя отново за онова, което напуснах с отпътуването си от Петербург за Битоля.

Резултатът на тези мои усилия представлява предлаганата статия.